Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2016. gada 28. septembrī*

ELVGF Garantiju nodaļa — ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Integrēta vadības un kontroles sistēma — Maksājuma samazinājums vai tā nepiešķiršana, ja nav izpildīti savstarpējās atbilstības noteikumi — Vienotas likmes finanšu korekcija, ko īstenojusi Komisija saskaņā ar šajā jomā pieņemtajām iekšējām pamatnostādnēm — Pierādīšanas pienākums — Regulas (EK) Nr. 73/2009 II pielikuma interpretācija

Lieta T-437/14

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv *M. Holt* un *J. Kraehling*, pārstāvji, kuriem palīdz *V. Wakefield*, *barrister*,

prasītāja,

ko atbalsta

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *M. Bulterman* un *B. Koopman*, pārstāves,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *K. Skelly* un *D. Triantafyllou*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt Komisijas 2014. gada 4. aprīļa Īstenošanas lēmuma 2014/191/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2014, L 104, 43. lpp.), pielikuma deviņas ierakstu līnijas saistībā ar lēmuma pielikumā ietverto pozīciju par to izdevumu finanšu korekcijām, ko Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste ir veikusi Skotijā 2008., 2009. un 2010. finanšu gadā par summu EUR 5 606 459,48 apmērā to nesaderības ar Eiropas Savienības tiesību normām dēļ.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Preks [*M. Prek*], tiesneši I. Labucka (referente) un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*],

sekretāre S. Spiropula [*S. Spyropoulos*] administratore,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 11. novembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Eiropas Savienības Padome 2003. gada 29. septembrī pieņēma Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV 2003, L 270, 1. lpp.).

2 Minētās regulas 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka "lauksaimnieks, kurš saņem tiešos maksājumus, ievēro III pielikumā minētās likumā noteiktās pārvaldības prasības".

3 Minētās regulas 4. pantā ir noteikts:

"1. Likumā noteiktās pārvaldības prasības, kas minētas III pielikumā, nosaka ar Kopienas tiesību aktiem šādās jomās:

— sabiedrības, dzīvnieku un augu veselība,

— vide,

— dzīvnieku labturība.

2. Tiesību aktus, kas minēti III pielikumā, piemēro šīs regulas spēkā esošās versijas ietvaros un – direktīvu gadījumā – dalībvalstīs ieviesto versiju ietvaros."

4 Minētās regulas 6. pantā "Maksājumu samazinājums vai nepiešķiršana" ir noteikts:

"1. Ja tādas darbības vai bezdarbības rezultātā, kuru var tieši attiecināt uz atsevišķu lauksaimnieku, netiek ievērotas likumā noteiktās [..] prasības [..], to tiešo maksājumu kopējo summu, kas jāpiešķir kalendārajā gadā, kurā konstatēta neatbilstība, [..] samazina vai nepiešķir saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 7. pantu [7. pantā].

[..]."

5 Šīs regulas 7. panta 1. punktā ir paredzēts, ka sīki izstrādātus noteikumus [maksājumu] samazināšanai vai nepiešķiršanai, kā minēts 6. pantā, paredz, ņemot vērā "atklātās neatbilstības nopietnīb[u], apjom[u], pastāvīb[u] un atkārtošan[o]s, kā arī kritērij[us], kas izklāstīti šā panta 2., 3. un 4. punktā". Šajos punktos it īpaši ir noteikts:

"2. Nolaidības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa nepārsniedz 5 % un atkārtotas neatbilstības gadījumā – 15 %.

3. Tīšas neatbilstības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa principā nav mazāka par 20 % un tā var novest pie maksājuma nepiešķiršanas saskaņā ar vienu vai vairākām atbalsta shēmām, un to var piemērot vienu vai vairākus kalendāros gadus.

[..].”

6 III pielikums, kurā izklāstītas likumā noteiktās pārvaldes prasības (turpmāk tekstā – “LNPP”), tika grozīts ar Padomes 2003. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK (OV 2004, L 5, 8. lpp.), ar kuru tika ieviesta jauna LNPP, kas numurēta kā 8.a prasība un kas izteikta šādi:

“Regula [..] Nr. 21/2004 [..] [:] 3., 4. un 5. pants”.

7 Ar Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2009, L 30, 16. lpp.), no 2009. gada 1. janvāra tika atcelta un aizstāta Regula Nr. 1782/2003 (skat. 146. panta 1. punktu un 149. pantu). Šī pēdējā minētā regula tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV 2013, L 347, 608. lpp.). Saskaņā ar šīs regulas 74. pantu to piemēro no 2015. gada 1. janvāra.

8 Regulas Nr. 73/2009 preambulas 3. apsvērums bija formulēts šādi:

“Ar Regulu [..] Nr. 1782/2003 tika noteikts princips, kas paredz, ka lauksaimniekiem, kuri neizpilda noteiktas prasības sabiedrības, dzīvnieku un augu veselības un dzīvnieku labturības jomā, samazina tiešo atbalstu vai saņēmējus izslēdz no tā pavisam. Šī “savstarpējās atbilstības” sistēma veido būtisku daļu Kopienas atbalsta tiešo maksājumu jomā, un tādēļ tā būtu jāsaglabā. Tomēr pieredze liecina, ka daudzas prasības, kuras ietilpst savstarpējas atbilstības darbības jomā, nepietiekamā mērā attiecas uz lauksaimniecības darbību vai lauksaimniecības zemi, vai tās attiecas vairāk uz valsts iestādēm nekā uz lauksaimniekiem. Tādēļ ir lietderīgi pielāgot savstarpējas atbilstības darbības jomu.”

9 Regulas Nr. 73/2009 4. pantā bija noteikts:

“1. Lauksaimnieks, kurš saņem tiešos maksājumus, ievēro II pielikumā minētās [LNPP] [..].”

10 Minētās regulas 5. pantā, kurš attiecas uz LNPP, bija noteikts:

“1. [LNPP], kas minētas II pielikumā, nosaka ar Kopienas tiesību aktiem šādās jomās:

a) sabiedrības, dzīvnieku un augu veselība;

b) vide;

c) dzīvnieku labturība.

2. II pielikumā minētos tiesību aktus piemēro to spēkā esošajā redakcijā un – direktīvu gadījumā – atbilstoši to piemērošanai dalībvalstīs.”

11 Regulas Nr. 73/2009 14. pantā dalībvalstīm bija noteikts pienākums izveidot un pārvaldīt integrētu vadības un kontroles sistēmu, tostarp, lai pārvaldītu un kontrolētu savstarpējās atbilstības noteikumus.

12 Regulas Nr. 73/2009 22. pantā dalībvalstīm bija noteikts pienākums veikt pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos, ka lauksaimnieks pilda savus pienākumus saistībā ar savstarpējo atbilstību.

13 Minētās regulas 23. pantā bija paredzēts, ka, ja nav ievērotas prasības attiecībā uz savstarpējo atbilstību un ja šī neievērošana ir tieši piedēvējama lauksaimniekam, kas iesniedzis atbalsta pieteikumu, "kopējo piešķirto vai piešķiramo tiešo maksājumu summu minētajam lauksaimniekam samazina [..] saskaņā ar 24. pantā ietvertajiem [..] noteikumiem".

14 Minētās regulas 24. pantā bija noteikts, ka paredz sīki izstrādātus noteikumus maksājumu samazināšanai vai nepiešķiršanai. Tajā bija precizēts, ka nolaidības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa nepārsniedz 5 % un atkārtotas neatbilstības gadījumā – 15 %. Tīšas neatbilstības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa principā nevarēja būt mazāka par 20 %, tās rezultāts varēja būt maksājuma izslēgšana no vienas vai vairākām atbalsta shēmām un to varēja piemērot vienu vai vairākus kalendāros gadus.

15 II pielikumā "[LNPP], kas minētas 4. un 5. punktā", ierakstu līnijā attiecībā uz 8. LNPP bija paredzēts:

"Regula [..] Nr. 21/2004 [..] [:] 3., 4. un 5. pants".

16 Ar Regulu Nr. 21/2004, uz kuru ir atsauce 8.a LNPP Regulā Nr. 1782/2003 un 8. LNPP Regulā Nr. 73/2009 (turpmāk tekstā visas kopā – "8. LNPP"), izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, kuras [īstenošanai] atbilstoši tās preambulas 20. apsvērumam bija nepieciešami grozījumi Regulā Nr. 1782/2003.

17 Regulas Nr. 21/2004 3. pantā ir noteikts:

"1. Aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmā ietilpst šādi elementi:

a) katra dzīvnieka identificēšanas līdzekļi;

b) atjaunināti reģistri, ko glabā katrā saimniecībā;

c) pavaddokumenti;

d) galvenais reģistrs vai elektroniska datubāze.

2. Komisijai un attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pieejama visa informācija, uz kuru attiecas šī regula. Dalībvalstis un Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo datu pieejamību visām ieinteresētajām personām, tostarp patērētāju organizācijām, kuras atzinusi dalībvalsts, ar noteikumu, ka tiek ievērotas valsts tiesību aktos paredzētās datu aizsardzības un konfidencialitātes prasības."

18 Minētās regulas 4. pantā ir paredzētas prasības attiecībā uz katra dzīvnieka identifikācijas līdzekļiem. Tajā ir atsauce uz identifikācijas prasībām, kas minētas šīs pašas regulas pielikuma A punktā.

19 Minētās regulas 5. pantā ir paredzētas prasības attiecībā uz reģistriem un norādīta atsauce uz šīs pašas regulas pielikuma B punktā paredzētajām prasībām.

20 Minētās regulas 6. pantā ir paredzētas prasības attiecībā uz pavaddokumentiem un ietverta atsauce uz šīs pašas regulas pielikuma C punktā minētajām prasībām.

21 Minētās regulas 7. punkts attiecas uz galveno reģistru, 8. pants attiecas uz elektronisko datubāzi un tajā ir atsauce uz šīs pašas regulas pielikuma D punktā paredzētajām prasībām.

Tiesvedības priekšvēsture

22 Eiropas Komisija veica savstarpējās atbilstības pārbaudi Skotijā attiecībā uz 2008., 2009. un 2010. gada pieteikumiem (izmeklēšana XC/2010/002/GB Apvienotā Karaliste (Skotija)) un ar 2010. gada 24. novembra vēstuli Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei paziņoja trūkumus, kurus tās revidenti bija konstatējuši Skotijas savstarpējās atbilstības sistēmā.

23 Apvienotā Karaliste atbildi un savus apsvērumus Komisijai sniedza ar 2011. gada 23. februāra vēstuli.

24 2011. gada 19. decembrī Komisija nosūtīja Apvienotajai Karalistei rakstisku uzaicinājumu uz divpusēju tikšanos, kas bija paredzēta 2012. gada 21. februārī. Apvienotā Karaliste 2012. gada 14. februāra vēstulē piekrita minētajam uzaicinājumam un pauda savu nostāju par Komisijas izvirzītajiem jautājumiem.

25 Ar 2012. gada 2. marta vēstuli Komisija Apvienotajai Karalistei nosūtīja divpusējās tikšanās protokolu.

26 Pēc minētās tikšanās Komisija nosūtīja Apvienotajai Karalistei 2013. gada 27. marta paziņojumu, kurā tā apstiprināja, ka savstarpējās atbilstības sistēmas ieviešana 2008., 2009. un 2010. gadā Skotijā nav saderīga ar Eiropas Savienības tiesību normām, un informēja Apvienoto Karalisti par tās piedāvājumu izslēgt no Savienības finansējuma summu EUR 5 606 459,48 apmērā. Šīs vēstules pielikumā Komisija izklāstīja šo izdevumu izslēgšanas no Savienības finansējuma pamatus. It īpaši Komisija attiecībā uz 2009. un 2010. gada pieteikumiem konstatēja, pirmkārt, nepilnības attiecībā uz efektīvu 2. un 4. LNPP kontroli; otrkārt, nepilnības attiecībā uz efektīvu 4., 16. un 18. labu lauksaimniecības un vides apstākļu (turpmāk tekstā – "LLVA") kontroli; treškārt, 8. LNPP pārbaudes un sankciju neatbilstošo raksturu saistībā ar savstarpējo atbilstību. Attiecībā uz 2008. gada pieteikumiem tā identificēja nepilnības attiecībā uz efektīvu 2. un 4. LNPP kontroli, nepilnības attiecībā uz efektīvu 4., 16. un 18. LLVA kontroli, neatbilstošas sankcijas un pārbaudi attiecībā uz vairākiem LNPP saistībā ar savstarpēju atbilstību, iecietīgu attieksmi pārkāpumu saistībā ar 7. un 8. LNPP gadījumos, neiespējamību attiecībā uz 4. LNPP piemērot sankciju 5 % apmērā par neatbilstību saistībā ar nevērību un sistemātiskas uzskaites neveikšanu attiecībā uz visiem nelielajiem neatbilstības gadījumiem. Šajā vēstulē Komisija piedāvāja korekciju 5 % apmērā attiecībā uz 2008. gadu un korekciju 2 % apmērā attiecībā gan uz 2009., gan uz 2010. gadu, pamatojoties uz to, ka Skotijas iestādes bija veikušas vairākus pasākumus, lai novērstu atsevišķus konstatētos trūkumus.

27 Ar 2013. gada 14. maija vēstuli Apvienotās Karalistes koordinēšanas iestāde lūdza, lai šis jautājums tiktu nodots izskatīšanai samierināšanas iestādei. Minētajai iestādei nodotie jautājumi attiecās, pirmkārt, uz finanšu korekciju par visu savstarpējās atbilstības pārbaužu neieviešanu saistībā ar 4. LNPP un, otrkārt, 8. LNPP interpretāciju. Samierināšanas [procedūra] notika 2013. gada 18. jūlijā, bet tā nedeva rezultātu.

28 Ar 2013. gada 8. novembra vēstuli Komisija paziņoja Apvienotajai Karalistei, ka tā saglabā nemainīgu nostāju, kāda tā tika formulēta tās 2013. gada 27. marta vēstulē.

29 2014. gada 4. aprīlī Komisija ar savu Īstenošanas lēmumu 2014/191/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2014, L 104, 43. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), kas Apvienotajai Karalistei paziņots 2014. gada 7. aprīlī, atbilstoši tās 2013. gada 27. marta paziņojumā formulētajai nostājai izslēdz no Savienības finansējuma izdevumus, kas veikti Skotijā 2008., 2009. un 2010. finanšu gadā par summu EUR 5 606 459,48 apmērā to nesaderības ar Savienības noteikumiem dēļ (1. pants), noteica vienotas likmes korekciju 5 % apmērā par 2008. gadu un 2 % apmērā – par 2009. un 2010. gadu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

30 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 16. jūnijā, Apvienotā Karaliste cēla šo prasību.

31 Apvienotās Karalistes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt deviņas ierakstu līnijas apstrīdētā lēmuma pielikumā;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

32 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

33 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 2. aprīlī, Nīderlandes Karaliste lūdza atļauju iestāties lietā Apvienotās Karalistes prasījumu atbalstam.

34 2015. gada 7. jūlijā ar Vispārējās tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja lēmumu Nīderlandes Karalistei tika atļauts iestāties lietā Apvienotās Karalistes prasījumu atbalstam atbilstoši 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 116. panta 6. punktam.

35 2015. gada 30. septembrī Vispārējā tiesa procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, kuri paredzēti tās reglamenta 89. panta 3. punktā, lietas dalībniekiem rakstveidā uzdeva virkni jautājumu, lai saņemtu atbildi tiesas sēdē, un noteica Komisijai pienākumu iesniegt 1997. gada 23. decembra dokumentu VI/5330/97 “Pamatnostādnes attiecībā uz finansiālo seku aprēķinu ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas lēmuma sagatavošanas ietvaros”.

36 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausīti 2015. gada 11. janvāra tiesas sēdē.

Juridiskais pamatojums

37 Prasības pamatošanai Apvienotā Karaliste būtībā izvirza tikai vienu pamatu saistībā ar tiesiskās noteiktības, nediskriminācijas un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpumu, jo Komisija esot prettiesiski interpretējusi 8. LNPP.

38 Apvienotā Karaliste tostarp norāda, ka Komisijas veiktā minētās LNPP interpretācija, saskaņā ar kuru šī pēdējā minētā prasība ietver Regulas Nr. 21/2004 3. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu un tātad šajās tiesību normās paredzētās prasības, tostarp par galvenā reģistra vai elektroniskās datu bāzes turēšanu un pavaddokumentu attiecībā uz aitām un kazām saglabāšanu, esot prettiesiska.

39 It īpaši, pirmkārt, tā kā 8. LNPP tieši norāda vienīgi uz Regulas Nr. 21/2004 3., 4. un 5. pantu, šāda interpretācija esot pretrunā likumdevēja gribai no 8. LNPP izslēgt 6.–8. pantu, kuros paredzēti sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz Regulas Nr. 21/2004 3. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu, un savstarpējas atbilstības pienākumu līmenī noteikt vienīgi prasības, kas paredzētas šīs pašas regulas 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, kā arī 4. un 5. pantā.

40 Otrkārt, norādei 8. LNPP uz 4. un 5. pantu, Apvienotās Karalistes ieskatā, nebūtu bijusi nozīme, ja likumdevējs būtu gribējis iekļaut visus Regulas Nr. 21/2004 3. panta 1. punkta elementus minētajā LNPP. Norāde tikai uz 3. pantu būtu pietiekama.

41 Faktiski minētais 3. pants neesot pietiekami sīki izstrādāta tiesību norma un vienīgās materiālās tiesību normas, kas var radīt saistošus pienākumus lauksaimniekiem, esot tās, kas iekļautas Regulas Nr. 21/2004 4. un nākamajos punktos.

42 Treškārt, Regulas Nr. 21/2004 6.–8. panta izslēgšana Apvienotās Karalistes ieskatā izriet no minētās regulas teleoloģiskās interpretācijas. Faktiski tā uzskata, ka, ja ir taisnība, ka visas tās tiesību normas ir saistošas attiecībā uz savstarpējo atbilstību, noteiktu pienākumu neievērošana obligāti neizraisa finansiālas sekas. Prasības attiecībā uz dzīvnieku identifikāciju, kas noteiktas minētās regulas 4. pantā, un prasības attiecībā uz dzīvnieku reģistra turēšanu, kas noteiktas šīs pašas regulas 5. pantā, veidojot pamatus sistēmai, kas ļauj ievērot arī citus pienākumus. Turklāt minētie 6.–8. panti tieši neattiecoties uz lauksaimniekiem, bet uz valsts iestādēm.

43 Ceturtkārt, 6.–8. panta izslēgšana no 8. LNPP rodot pamatojumu tiesiskās noteiktības principa gaismā. Faktiski minētā LNPP, kas tikusi dažādi interpretēta un kas var izraisīt negatīvas finansiālās sekas lauksaimniekiem, būtu jāinterpretē tiem labvēlīgi.

44 Piektkārt, Apvienotā Karaliste apgalvo, ka nediskriminācijas un vienlīdzības attieksmes principi prasot, ka pret lauksaimnieku, kurš nav ievērojis kādu no Regulas Nr. 21/2004 pantiem, kas nav iekļauts 8. LNPP, attieksmei nav jābūt tādai pašai kā pret lauksaimnieku, kurš nav ievērojis vienu no minētajā sarakstā iekļautajiem pantiem.

45 Komisija vispirms norāda, ka Apvienotās Karalistes prasībai neesot nekāda tiesiska pamata, jo apstrīdētā lēmuma pielikuma ierakstu līnijas attiecoties uz sešiem trūkumiem vai nepilnībām, kuras konstatētas Apvienotās Karalistes savstarpējās atbilstības sistēmā attiecībā uz 2008. gadu, un trim trūkumiem attiecībā uz 2009. un 2010. gadu. Turklāt visa procesa laikā Komisija esot balstījusies uz principu, ka katrs izvirzītais trūkums pats par sevi būtu pietiekams, lai pamatotu noteikto finanšu korekciju. Visbeidzot Apvienotā Karaliste neesot apstrīdējusi ne trūkumus, kas atšķiras no trūkuma attiecībā uz 8. LNPP, ne principu, saskaņā ar kuru katrs šis trūkums pats par sevi pamato administratīvā procesa laikā noteikto korekcijas likmi.

46 Pēc būtības, pirmkārt, Komisija uzsver, ka Regulas Nr. 21/2007 3. pants vispirmām kārtām esot vispārpiemērojams attiecībā uz aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, ka tas ietver visus a) līdz d) apakšpunktos paredzētos elementus un ka ir iekļauts kā LNPP tā pilnībā. Tā piebilst, ka tas esot obligāts visos tā elementos. Turpinot – šādas sistēmas ieviešana esot uzskatāma par šīs regulas priekšmetu, kā apstiprināts šīs regulas preambulas 20. apsvērumā. Visbeidzot – tās tiesību normas esot jāinterpretē sistēmiski un teleoloģiski.

47 Otrkārt, Komisija atzīst, ka Regulas Nr. 21/2004 6.–8. pants neesot specifiski norādīti kā LNPP un ka tātad tie neesot "tieši piemērojami" vai "stingri izpildāmi" saistībā ar savstarpēju atbilstību, un to sekas esot tādas, kas tas, ka lauksaimnieki nepilda tajos ietvertos sīki izstrādātos noteikumus, nevarētu izraisīt sankcijas. Tomēr tā uzskata, ka pavaddokumentu vai ierakstu centrālajā elektroniskajā reģistrā, ko prasa minētās regulas 3. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts, pilnīga neesamība varot tikt sankcionēta. Šīs pēdējās minētās regulas 6.–8. pants turklāt esot atbilstoši, lai interpretētu pienākumus, kas izriet no minētās regulas 3. panta, un lai noteiktu, vai lauksaimnieks ir ievērojis savu pienākumu [nodrošināt], lai tā rīcībā būtu identifikācijas un reģistrācijas sistēma.

48 Treškārt, Regulas Nr. 21/2004 4. un 5. panta tieša iekļaušana 8. LNPP esot citam mērķim, nevis šīs pašas regulas 3. panta mērķim, proti, nodrošināt viendabīgumu konkrētās dzīvnieku reģistrācijas un identifikācijas jomās, kas ir reģistrācijas un identifikācijas sistēmas būtiskie pamatelementi. Tādējādi šajās tiesību normās paredzētas vienkāršas nianses pārkāpums var izraisīt sankcijas lauksaimniekam.

49 Savukārt attiecībā uz pienākumu turēt pavaddokumentus vai papildināt centrālo datu bāzi līdzekļi, ar kuriem lauksaimnieks ievēro šos pienākumus, neesot stingri pakļauti Regulas Nr. 21/2004 6.–8. panta normām, lai gan pārbaudītājam tie ir jāņem vērā, veicot kontroli.

50 Ceturtkārt, Komisija uzskata, ka tās veiktā konkrēto tiesību normu interpretācija nav pretrunā tiesiskās noteiktības principam. Visas Regulas Nr. 21/2004 normas faktiski esot obligātas.

51 Replikas rakstā Apvienotā Karaliste apstrīd to, ka tās prasībai nav nekāda tiesiska pamatojuma, un uzskata, ka Komisijas lēmums par 8. LNPP neatkarīgi no finanšu korekcijas ietekmes radot tiesiskās sekas un tātad varot būt prasības priekšmets.

52 Apvienotā Karaliste tostarp apstrīd Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru katrs identificētais trūkums pats par sevi pamatojot piemēroto korekcijas likmi. Proti, Komisija esot piemērojusi 5 % samazinājuma likmi par 2008. gadu, pamatoties uz sešiem trūkumiem, un 2 % samazinājuma likmi par 2009. un 2010. gadu, pamatojoties uz trīs trūkumiem, kuri turpināja pastāvēt šo gadu laikā. Tādējādi, lai gan aprēķina metode nav kumulatīva, dažādajiem trūkumiem esot jābūt ietekmei uz galīgi piemēroto likmi.

53 Turklāt tas, ka samierināšanas procedūras laikā Apvienotā Karaliste nav apstrīdējusi pārējos konstatētos trūkumus vai Komisijas apgalvojumu, saskaņā ar kuru katrs no šiem trūkumiem ir pietiekams, lai pamatotu piedāvāto korekciju, nepadarot par nepieņemamu šajā prasībā izvirzīto prasījumu.

54 Turklāt, tā kā samierināšanas iestāde ir piedāvājusi 2 % korekciju par 2009. un 2010. gadu, pamatojoties uz citiem mīkstinošiem apstākļiem, Komisijai esot atļauts piemērot korekciju arī attiecībā uz 2008. gadu, ņemot vērā faktisko Savienībai radīto finansiālo kaitējumu atbilstoši Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV 2005, L 209, 1. lpp.) 31. panta 2. punktam.

55 Katrā ziņā Apvienotā Karaliste atgādina, ka Komisijas lēmums par 8. LNPP radot tiesiskas sekas un tātad varot būt šīs prasības priekšmets. It īpaši dalībvalsts esot pakļauta ne tikai finanšu korekcijai, bet arī pienākumam veikt korektīvus pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesiskajam regulējumam (Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV 2006, L 171, 90. lpp.), 11. panta 3. punkts). Gadījumā, ja netiek nodrošināta šāda atbilstība, valsts pienākuma neizpilde kļūstot smagāka un palielinātas korekcijas varot tikt piemērotas saskaņā ar Komisijas paziņojumu AGRI/61495/2002 par atkārtotām nepilnībām.

56 Atbildes rakstā uz repliku Komisija apgalvo, ka apstrīdētais lēmums esot lēmums, kas pieņemts saistībā ar grāmatojumu noskaidrošanas procedūru atbilstoši Regulas Nr. 1290/2005 31. pantam, kas rada tīri finansiālas sekas, jo Savienības noteikumu īstenošana esot drīzāk pārkāpuma procedūras saskaņā ar LESD 258. pantu mērķis.

57 Saistībā ar astotās ierakstu līnijas attiecībā uz 8. LNPP interpretāciju Apvienotā Karaliste būtībā apgalvo, ka šī pēdējā minētā prasība esot jāinterpretē tādējādi, ka tā izslēdz Regulas Nr. 21/2004 6.–8. punktā paredzētās savstarpējās atbilstības prasības, jo atsauce uz šīm pēdējām minētajām tiesību normām minētajā līnijā nav tieši norādīta.

58 Komisija būtībā atbild, ka Regulas Nr. 21/2004 3. pants esot norādīts to tiesību normu vidū, uz kurām ir atsauce 8. LNPP. Šis pants ietver sarakstu ar četrām dažādām savstarpējās atbilstības prasībām, kuras joprojām ir obligātas un piemērojamas, un tā tas ir pat tad, ja minētās regulas 6.–8. pants, kuros ir precizētas minētā 3. panta c) un d) apakšpunktā noteiktās prasības, vairs nav piemērojami.

59 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesību aktā, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (skat. spriedumu, 2005. gada 7. jūnijs, *VEMW* u.c., C-17/03, EU:C:2005:362, 41. un tajā minētā judikatūra).

60 Turklāt, ja regulas, it īpaši kādas tās tiesību normas, gramatiskā un vēsturiskā interpretācija neļauj precīzi novērtēt tās piemērojamību, attiecīgais tiesiskais regulējums ir interpretējams, pamatojoties gan uz tā mērķi, gan uz tā vispārējo sistēmu (šajā ziņā skat. spriedumus, 1998. gada 31. marts, Francija u.c./Komisija, C-68/94 un C-30/95, EU:C:1998:148, 168. punkts, un 1999. gada 25. marts, *Gencor*/Komisija, T-102/96, EU:T:1999:65, 148. punkts).

61 Regula Nr. 73/2009, ar ko no 2009. gada 1. janvāra tika atcelta Regula Nr. 1782/2003 (Regulas Nr. 73/2009 146. panta 1. punkts un 149. pants), ir piemērojama lietas apstākļiem attiecībā uz 2009. un 2010. gadu, lai gan Regula Nr. 1782/2003 paliek piemērojama attiecībā uz 2008. gadu.

62 Regulas Nr. 73/2009 4. pantā, kas būtībā ir ekvivalents Regulas Nr. 1782/2003 3. panta 1. punktam, ir noteikts, ka lauksaimniekiem, kas saņem tiešos maksājumus, ir jāievēro II pielikumā uzskaitītās LNPP. Šī pēdējā minētā LNPP ietver atsauci uz vairākām prasībām vides, sabiedrības veselības, dzīvnieku un augu veselības, dzīvnieku identifikācijas, reģistrācijas un labturības jomā.

63 Šo prasību starpā Regulas Nr. 73/2009 II pielikuma 8. LNPP, kas būtībā ekvivalenta Regulas Nr. 1782/2003 III pielikuma 8.a LNPP, attiecībā uz dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju ir atsauce uz Regulas Nr. 21/2004 3., 4. un 5. pantu.

64 Lai gan Regulas Nr. 21/2004 3. pantā ir uzskaitīti četri elementi, kas veido dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, 8. LNPP ir norādīts vienīgi 4. un 5. pants, kas precizē un detalizē pirmos divus elementus (kuri paredzēti 3. panta [1. punkta] a) un b) apakšpunktā).

65 Pirmkārt, attiecībā uz Regulas Nr. 21/2004 3.–8. panta interpretāciju ir jākonstatē, ka no to sistēmas izriet, ka 3. pants nav paredzēts kā tāds, kam ir autonoma piemērojamība, jo tas vienīgi uzskaita elementus, kuri pārņemti un skaidri izklāstīti tālāk 4.–8. pantā un ar kuriem definēts šo elementu saturs.

66 Otrkārt, attiecībā uz nozīmi, kas jāpiešķir 8. LNPP veiktajai norādei uz Regulas Nr. 21/2004 3.–5. pantu, ir jāuzskata, ka vienīgi elementi, kas minēti 4. un 5. pantā un izklāstīti šīs pašas regulas 3. panta [1. punkta] a) un b) apakšpunktā, ir atzīti par savstarpējās atbilstības prasībām.

67 Turklāt šīs 8. LNPP interpretācijas loģiku apstiprina raksturiezīmju atšķirības starp, pirmkārt, Regulas Nr. 21/2004 3. panta [1. punkta] a) un b) apakšpunktā uzskaitītajiem elementiem, kas pārņemti minētās regulas 4. un 5. pantā, un, otrkārt, Regulas Nr. 21/2004 3. panta [1. punkta] c) un d) apakšpunktā minētajiem elementiem, kas pārņemti minētās regulas 6.–8. pantā. Proti, pretēji elementiem, kas norādīti Regulas Nr. 21/2004 4. un 5. pantā, minētās regulas 6.–8. pantā paredzētie elementi attiecas uz pienākumiem, kuri galvenokārt ir saistoši vienīgi dalībvalstīm, kas var izskaidrot likumdevēja gribu to ievērošanu nepadarīt par maksājumu nosacījumu par labu lauksaimniekiem.

68 Šis secinājums ir spēkā attiecībā uz Regulas Nr. 21/2004 6. pantu, ciktāl tajā ir paredzēts pienākums katras dalībvalsts kompetentajai iestādei izveidot pavaddokumenta veidlapu, kam jābūt līdz ikreiz, kad valsts teritorijā starp dažādām saimniecībām tiek pārvietoti dzīvnieki, un kam saskaņā ar minētā panta 4. punktu ir fakultatīvs [raksturs] dalībvalstīs, kurās darbojas centralizēta elektroniskā datu bāze. Dalībvalstīm turklāt ir savstarpēji jāpaziņo minētais dokuments, kā arī jānosūta tas Komisijai. Saskaņā ar šīs tiesību normas 3. punktu dzīvnieku turētājam, kas ir reģistrēts mērķa saimniecībā, ir vienkārši jāsaglabā dokumenti noteiktu laikposmu, ko nosaka kompetentā iestāde.

69 Tas pats ir piemērojams attiecībā uz minētās regulas 7. pantu, ciktāl tajā ir noteikts pienākums dalībvalstīm izveidot un uzturēt galveno reģistru visām saimniecībām, kas atrodas to teritorijā, un attiecībā uz minētās regulas 8. pantu, kurā ir prasīts, lai dalībvalstis izveido informācijas datu bāzi, kurā dzīvnieku turētājam atbilstoši šīs tiesību normas 2. punktam noteiktā termiņā ir jāsniedz informācija par dzīvniekiem, kas atrodas viņa saimniecībā, un informācija par to pārvietošanu.

70 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir jāuzskata, ka, lai gan Apvienotajai Karalistei pilnībā ir saistoša Regula Nr. 21/2004, tostarp tās 5.–8. pants, šo pantu ievērošana, neraugoties uz ar 8. LNPP izdarīto atsauci uz tās 3. pantu, nevar tikt uzskatīta par tādu, kas paredz nosacījumus maksājumiem, kuri veikti par labu lauksaimniekiem.

71 No tā izriet, ka Komisija, uzskatot, ka maksājumu par labu Skotijas lauksaimniekiem atbilstība [Eiropas Savienības tiesībām] esot jāizvērtē, ņemot vērā 8. LNPP, ciktāl tā prasa visu Regulas Nr. 21/2004 3. pantā uzskaitīto elementu ievērošanu, tostarp tās 6.–8. pantā tieši norādīto elementu ievērošanu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

72 Tomēr ir jākonstatē, ka šī kļūda šīs lietas apstākļos nevar būt pamats apstrīdētā lēmuma atcelšanai.

73 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka, pat ja vienā no pamatiem, uz kuriem ir balstīts strīdīgais akts, ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, šis trūkums var tomēr neizraisīt šī akta atcelšanu, ja pārējie apstrīdētā lēmuma pamati ir pietiekami, lai to padarītu par pamatotu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 12. decembris, *SELEX Sistemi Integrati*/Komisija, T-155/04, EU:T:2006:387, 47. punkts).

74 Proti, ir jānorāda, ka Komisija varēja piemērot finanšu korekcijas koeficientu 5 % apmērā attiecībā uz katru Apvienotās Karalistes kontroles sistēmā identificēto trūkumu, piemērojot metodi, kas atkārtoti pārrakstīta dokumentā VI/5330/97, kura tiesiskumu Apvienotā Karaliste neapstrīd.

75 No dokumenta VI/5330/97 2. pielikuma otrās daļās izriet, ka finanšu korekcijas tikušas aprēķinātas, ņemot vērā tostarp konstatētās neatbilstības nozīmīgumu, un ka Komisija šajā ziņā ņem vērā pārkāpuma raksturu un smagumu, kā arī Savienībai nodarīto finansiālo kaitējumu. Tur tostarp ir paredzēts finanšu korekcijas novērtējuma veids, pamatojoties uz finanšu zaudējuma riskiem, kas tiecas aptvert sistēmas pārkāpumus un var izraisīt vienotas likmes korekcijas līdz 2, 5, 10 vai 25 % no deklarētajiem izdevumiem atkarībā no finansiālo zaudējumu riska Savienībai apmēra, kurš izriet no kontroles sistēmas trūkumiem (dokumenta VI/5330/97 2. pielikuma astotā daļa).

76 Attiecībā uz izvēli starp piemērojamajām vienotajām likmēm – kā atkārtoti norādīts 2006. gada 9. jūnijā pieņemtā dokumenta AGRI-2005-64043 “Komisijas paziņojums par to, kā Komisija ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas procesa kontekstā ir iecerējusi rīkoties saistībā ar konstatētajiem trūkumiem dalībvalstu ieviestajās savstarpējās atbilstības kontroles sistēmās” (turpmāk tekstā – “paziņojums AGRI-2005-64043”), kura likumību Apvienotā Karaliste neapstrīd, 3.1. punkta pirmajā ievilkumā – dokumentā VI/5330/97 ir precizēts, ka, ja visas galvenās pārbaudes tiek veiktas, bet nav ievērots regulā noteiktais skaits, biežums vai detalizācijas pakāpe, ir jāpiemēro korekcija 5 % apmērā, jo var tikt saprātīgi secināts, ka šīs pārbaudes nesniedz sagaidāmo pieprasījumu atbilstības garantijas pakāpi un ka zaudējumu risks ELVGF ir nozīmīgs (dokumenta VI/5330/97 2. pielikuma astoņpadsmitā daļa).

77 Turklāt no dokumenta VI/5330/97 2. pielikuma divdesmit piektās daļas izriet, ka, ja vienā un tajā pašā sistēmā atklāj vairākus trūkumus, attiecīgās korekciju vienotās likmes nesummē, pieņemot, ka visnopietnākais trūkums jau norāda uz riskiem, kas piemīt pārbaudes sistēmai kopumā.

78 Šajā lietā Komisija ir piemērojusi vienotas likmes korekcijas 5 % apmērā par 2008. gadu, pamatojoties uz dažādiem Apvienotās Karalistes savstarpējās atbilstības sistēmā konstatētajiem trūkumiem, kas kopsavilkuma veidā norādīti šī sprieduma 26. punktā un minēti apstrīdētā lēmuma pielikumā. Attiecībā uz 2009. un 2010. pieprasījuma gadu tā piemēroja šīs korekcijas likmes samazinājumu vērā ņemto atbildību mīkstinošu apstākļu dēļ un tostarp Apvienotās Karalistes veikto pasākumu konstatēto trūkumu novēršanai dēļ. Katra no deviņām strīdīgajām ierakstu līnijām apstrīdētā lēmuma pielikumā

attiecas uz vairākiem trūkumiem, nevis tikai uz 8. LNPP. Attiecībā uz Apvienoto Karalisti un pasākuma "Savstarpēja atbilstība" kontekstā tās jāsaprot, kā norādīts tālāk, un ir jāinterpretē kopā ar 2013. gada 27. marta vēstules pielikumu:

Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finanšu ietekme
2009.	Pārāk iecietīga sankciju sistēma attiecībā uz 7. un 8. LNPP, nav veikta mazāk nozīmīgu trūkumu uzraudzība, neefektīva LLVA kontrole, 2008. pieprasījuma gads.	Vienotas likmes	5	EUR	– 2 949 043,26.	– 59 941,88	– 2 889 101,38
2010.	Neefektīva LLVA un 2., 4. un 8. LNPP kontrole, 2009. pieprasījuma gads.	Vienotas likmes	2	EUR	– 1 175 238,88	– 24 310,41	– 1 150 928,47
2010.	Neefektīva LLVA un 2., 4. un 8. LNPP kontrole, 2009. pieprasījuma gads.	Vienotas likmes	2	EUR	1 901,10	0,00	1 901,10
2010.	Pārāk iecietīga sankciju sistēma attiecībā uz 7. un 8. LNPP, nav veikta mazāk nozīmīgu trūkumu kontrole, neefektīva LLVA kontrole, 2008. pieprasījuma gads	Vienotas likmes	5	EUR	– 4961,22	– 34,71	– 4926,51
2011.	Neefektīva LLVA un 2., 4. un 8. LNPP kontrole, 2010. pieprasījuma gads	Vienotas likmes	2	EUR	795,26	0,00	795,26
2011.	Neefektīva LLVA un 2., 4. un 8. LNPP kontrole, 2009. pieprasījuma gads	Vienotas likmes	2	EUR	– 58,63	0,00	– 58,63

2011.	Neefektīva LLVA un 2., 4. un 8. LNPP kontrole, 2009. pieprasījuma gads	Vienotas likmes	2	EUR	– 879,96	0,00	– 879,96
2011.	Neefektīva LLVA un 2., 4. un 8. LNPP kontrole, 2010. pieprasījuma gads	Vienotas likmes	2	EUR	– 1 164 633,01	– 388,79	– 1 164 244,22
2011.	Pārāk iecietīga sankciju sistēma attiecībā uz 7. un 8. LNPP, nav veikta mazāk nozīmīgu trūkumu kontrole, neefektīva LLVA kontrole, 2008. pieprasījuma gads	Vienotas sistēmas	5	EUR	– 440,27	0,00	– 440,27

79 Attiecībā uz korekcijas aprēķinu 2013. gada 27. marta vēstulē Komisija precizēja, ka saskaņā ar paziņojumu AGRI-2005-64043 pārbaužu saistībā ar savstarpējo atbilstību neesamība vai nepiemērotais raksturs un regulās paredzēto sankciju nepareiza piemērošana un pat nepiemērošana, kā rezultātā zuda to preventīvā iedarbība, tiek uzskatītas par nepilnībām galvenajās kontrolēs. Šādas nepilnības vai trūkumi tika konstatēti. Minētajā vēstulē minētās nepilnības ir iedalītas šādi:

"2008. gads

— nepilnības attiecībā uz efektīvu 2. un 4. LNPP kontroli;

— nepilnības attiecībā uz efektīvu 4., 16. un 18. LLVA kontroli;

— nav veiktas visu LNPP kontroles un attiecībā uz tām nav piemērotas atbilstošas sankcijas saistībā ar savstarpējo atbilstību;

— sankciju 5 % apmērā par neatbilstību, ko izraisījusi nevērība, nebija iespējams piemērot attiecībā uz 4. LNPP;

— iecietīgas attieksmes piemērošana attiecībā uz pārkāpumiem saistībā ar 7. un 8. LNPP;

— sistemātiskas uzraudzības neīstenošana attiecībā uz visiem mazāk nozīmīgu trūkumu gadījumiem.

2009. un 2010. gads

— nepilnības attiecībā uz efektīvu 2. un 4. LNPP kontroli;

— nepilnības attiecībā uz efektīvu 4., 16. un 18. LLVA kontroli;

— 8. LNPP saistībā ar savstarpēju atbilstību kontroles un sankciju neatbilstošais raksturs."

80 Tajā pašā vēstulē Komisija precizēja, ka, pamatojoties uz minētajām nepilnībām vai trūkumiem un atsaucoties uz paziņojumu AGRI-2005-64043, korekcija 5 % apmērā tika piedāvāta par 2008. gadu un "ka katrs [šis] trūkums atsevišķi varētu būt pietiekams, lai pamatotu piedāvāto korekciju".

81 Apvienotā Karaliste nav apstrīdējusi šo Komisijas nostāju samierināšanas iestādē.

82 Minēto nostāju apstiprināja 2013. gada 8. novembra vēstulei pievienotie samierināšanas iestādes secinājumi, kas izteikti šādi:

"Dienestu ieskatā katra šajā samierināšanas vēstulē, bet ne samierināšanas pieteikumā izvirzītā nepilnība atsevišķi būtu pietiekama, lai varētu piemērot piedāvāto korekciju [..]."

83 Tāpat arī Apvienotā Karaliste nenoliedz, ka tā saistībā ar šo prasību ir apstrīdējusi vienīgi Komisijas veikto 8. LNPP vērtējumu, kurš attiecībā uz katru no apstrīdētā lēmuma pielikuma līnijām ir tikai viens no Komisijas izvirzītajiem argumentiem piemērotās korekcijas likmes pamatošanai.

84 Turklāt administratīvā procesa laikā Apvienotajai Karalistei tika ļauts saprast, ka konstatētie trūkumi attiecas uz galvenajām pārbaudēm un rada būtisku zaudējumu risku Savienības fondiem un ka līdz ar to katrs no tiem var izraisīt vienotas likmes korekciju 5 % apmērā, pamatojoties uz dokumentā VI/5330/97 atkārtoti pārrakstīto metodoloģiju.

85 Lai gan saistībā ar šo prasību Apvienotā Karaliste, šķiet, noraida iespēju, ka piemēroto korekcijas likmi varētu pamatot citi trūkumi, nevis tie, kuru pastāvēšanu tā apstrīd, ir jākonstatē, ka vienīgais tās izvirzītais arguments balstās uz konstatējumu, ka pastāv atšķirības starp dažādos gados piemērotajām likmēm. Būtībā šis konstatējums atspoguļojot ietekmi, kas var būt katram trūkumam uz noteiktu korekcijas likmi.

86 Tomēr šim argumentam nevar piekrist. Proti, jau 2013. gada 27. marta vēstulē Komisija ir paskaidrojusi, ka, tā kā Skotijas iestādes 2009. gadā bija veikušas koriģējošus pasākumus, lai novērstu atsevišķus konstatētos trūkumus, risks Savienības fondiem attiecībā uz 2009. un 2010. gadu samazinājās un secīgi korekcijas likme tika noteikta 2 % apmērā. Komisija tātad piemēroja samazinātu piemērojamo likmi, ņemot vērā atbildību mīkstinošos apstākļus.

87 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, šī prasība ir jānoraida kā nepamatota.

Par tiesāšanās izdevumiem

88 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

89 Tā kā Apvienotajai Karalistei spriedums ir nelabvēlīgs un Komisija ir prasījusi piespriest tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tad tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

90 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;

3) Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Prek Labucka Kreuschitz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 28. septembrī.

[Paraksti]